

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consultatio Canonica De Coadjutoriâ perpetuâ. Sive Methodus Rite Procedendi in Coadjutoriis

Arnoldus <a Sancto Leonardo>

Moguntiae, 1695

Caput I. Etymologia, Definitio, & divisio Coadjutoriæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63366](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63366)

CONSULTATIONIS CANONICÆ

DE

Coadjutoria Perpetuâ ,

Caput I.

Etymologia, Definitio & Divi- sio Coadjutoria.

SUMMARIUM.

1. *Etymologia nominis.*
2. *Definitio Coadjutoria generatim sumpta.*
3. *Explicatur definitio.*
4. *Definitio Coadjutoria perpetua seu cum fu-
tura successione.*
5. *Coadjutoria respectu materiae, alia spiri-
tualis, alia temporalis est.*
6. *Similiter respectu temporis & formae di-
viditur in temporalem & perpetuam.*
7. *Alia species Coadjutoria in Suffraganeis,
Vicariis & Officialibus.*

I. **C**oadjutores à con adjuvando dicti,
juxta sui Etymologiam nominis a-

B ii

lios

lios in officiis seu muneribus sublevant; unde etiam simpliciter Adjutores appellantur, qui nimirum levandi laboris causâ, ægritudine præpeditis, vel multitudine negotiorum obrutis opem ferunt. *c. petiisti 7. q. 1. c. si Petrus 8. q. 1.*

Quamvis autem Sæculares æque ac Clerici sublevamine & adjutorio sæpe indigeant, sicque tam in officiis & muneribus Sæcularibus quam Ecclesiasticis Coadjutores admitti soleant; nos hic de solis Coadjutoribus Ecclesiasticis, & quidem de perpetuis; id est, illis, quibus ex Authoritate superioris spes futuræ successionis annectitur, tractabimus; & hi aliquando etiam Co Episcopi appellantur, *cap. non autem. & cap. quia frater 7. q. 1.* aliquando Dispensatores *cap. scripsit 7. q. 1.* Hinc.

II. Coadjutoria in genere definiri vel describi potest, quod sit gratia, qua per illum qui potestatem habet, persona idonea, in gratiam vel sublevamen alterius personæ assistentia indigentis, aut in bonum ipsiusmet Ecclesiæ vel reipublicæ, certo officio administrando, iusta de causa deputatur.

III.

III. Coadjutoria dicitur *gratia*, quia sine forma Judicii conceditur ex attestationibus extrajudicialibus, ac beneplacito concedentis. Dixi *per illum qui potestatem habet*, quia nemo potest dare Coadjutores, nisi Papa, Ordinarius, aut Princeps vel Dominus supremus ut magis constabit ex dicendis *cap. 3. dixi persona idonea*, quia debet subire vices & onus alterius, prout etiam expresse declaratur per illas particulas *certo officio administrando*, per quas tamen ab hac definitione non excluditur Coadjutoria eorum, qui defacto non indigent operâ Coadjutoris; sufficit enim quod habitu possit eum sublevare, & exercere munia annexa beneficio; & ideo ejusmodi onus habituale pro causa finali gratiæ solet in bullis Pontificiis adjici. Dicitur *justa de causa*, quia sine summaria cognitione causæ non dantur Coadjutores cujuscumque generis: Coadjutoria enim simplex conceditur ex causa inidoneitatis personæ Coadjutæ, adeoque in sublevamen illius; perpetua verò non nisi ad majorem Ecclesiæ vel reipublicæ utilitatem. Quod si beneficiatus qualiscumque male & scandalosè

vivat, nec monitus resipiscat, illi non Coadjutor, sed prævia depositione judiciali successor absolutus & pleno jure subrogari debet juxta sacros Canones & Conc. Trid. *sess. 21. cap. 6. de reform.*

IV. Cum autem objectum principale hujus nostri tractatûs sit Coadjutoria perpetua, seu cum futura successione; illa specialiter sic definiri potest; quod sit gratia, qua summus Pontifex, ob publicam Ecclesiæ utilitatem vel necessitatem, deputat personam idoneam, cum onere saltem habituali, in sublevamen beneficiati, cum certa spe successionis in eodem beneficio seu munere, per cessum vel decessum Coadjuti vocaturo.

V. Ex parte materiæ dividi potest Coadjutoria in temporalem & Spiritualem, nam Principi sæculari, vel etiam Prælato Ecclesiastico respectu administrationis in temporalibus, ob inidoneitatem vel negligentiam dari potest Coadjutor ut patet *ex cap. grandi de supplen. neglig. prælat in 6.* Coadjutoria spiritualis datur propter insufficientiam aut inidoneitatem Prælatorum quoad rerum spiritualium administrationem. *cap. de rectori-*

*bus 3. & cap. ex parte tua s. x. de Cleric. a-
grot.*

VI. Ex parte formæ & temporis, a-
lia temporalis & revocabilis est, quæ da-
tur ad tempus vitæ ipsius Coadjuti, vel
cessante impedimento. Alia est perpe-
tua, sive cum futura successione, de qua
hic potissimum tractabimus, quæ confer-
tur per summum Pontificem, sub condi-
tionibus à Conc. Trid. *sess. 25. cap. 7. de
reform.* requisitis, infra cap. 4. elucidan-
dis; & hæc Coadjutoria quatenus respicit
favorem Coadjuti, expirat eo mortuo,
ad exemplum Coadjutoria temporalis
& revocabilis; sed in quantum respicit fa-
vorem Coadjutoris, per obitum coad-
juti non expirat, sed per gratiam præven-
tivam acquiritur Coadjutori in beneficio
jus ad rem, quod eveniente vacatione per
obitum coadjuti efficitur jus plenum pro-
ut ulterius declarabitur cap. octavo.

VII. Addi posset tertia species,
nempe Coadjutoria subordinata, eorum
scilicet, qui propter inidoneitatem, vel
non qualificationem, aut multitudinem
negotiorum Episcopi vel Prælati, depu-
tantur & constituuntur ad exercendum